

OKO 9

61. ročník krajské soutěže
přehlídky amatérských divadel

sobota 23. 3. 2024
cena: 10 Kč

kapela Goody Moody

kapela Spaziergang

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Pravdivý příběh Antonie Pařízkové,
lehké holky s dobrým srdcem

#Macropulos

Závěrečným OKEM poroty TDJ 2024:

Zpráva o 61. ročníku TŘEŠŤSKÉHO DIVADELNÍHO JARA

Jedna z velkých, nebo snad dokonce největší regionální soutěžní přehlídka činoherních amatérských souborů v republice **Třešťské divadelní jaro** se konala **od pátku 15. března do soboty 23. března**. A jako už tradičně ji pořadatelé v čele s **Městem Třešť** a místními ochotníky **DS Karla Čapka** a **DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť** připravili na výtečnou. Na programu bylo celkem 17 představení, vedle toho vycházel denní festivalový zpravodaj OKO, konaly se semináře ke každému představení, a to i k těm nesoutěžním, prohlédnout jsme si mohli výstavu fotografií Místa UNESCO objektivem Věry Zadinové a na internetových stránkách www.trestskedivadelnijaro.cz se objevovaly fotografie z každého představení. Pro obyvatele Třeště je tento týden v divadle opravdovým svátkem, což potvrdila i velmi hezká návštěvnost.

Přehlídku zahájil v saténovém pyžamu **Vladimír Altán Mátl**, aby podle bodů daných mu organizátory velmi vtipně okomentoval, co nás čeká, a na pódiu pak přivítal starostu města Třeště **Vladislava Hynka** a předsedu Senátu Parlamentu České republiky **Miloše Vystrčila**, kteří odstartovali maratón představení.

Jako první se představil **Divadelní spolek Chvalovský** s komedií Nadi Míkové **Mužkaření** – psáno záměrně se zet. Jedná se o současnou hru pro čtyři ženy a neurčený počet osob mužského pohlaví, která si dělá legraci ze současných feministických klišé. Konkurz na doplnění ochotnického souboru o mužské pohlaví se zvrtné v hon na muže obecně. Sympatické dámy hrály jak z partesu. Přemíra slov a málo dramatického jednání nám neumožnily více si komedii užít.

Sobota nejdříve patřila souboru **MonAmour** z Mnichu. Jejich inscenace mono dramatu **Modelka XXL** zvedla pomyslnou divadelní kvalitu na hodně vysokou úroveň. Monika Nováková v režii Alžběty Minářů dokázala, že umí své herecké dovednosti obohatit ještě o vlastní autenticitu tak, že publiku nezbyvá než se výborně bavit. Pokud bychom chtěli děvčatům z MonAmour něco poradit, tak připomínky by směřovaly k samotnému scénáři.

Myslíme si, že i večer se publikum bavilo. Soubor **Zvonokaplička** z Prosenické hory se už patnáct let pravidelně věnuje inscenování her z tvorby Divadla Járy Cimrmana. Tentokrát se prezentoval hrou **Lijavec**. Je to takové souborové cimrmanovské hobby, ve kterém se už dopracovali, řečeno fotbalovou terminologií, z okresního přeboru na slušnou úroveň v krajské třídě, a to i v rámci všech epigonů tohoto slavného fenoménu. Nic proti ničemu, ale co třeba zkusit něco vlastního?

Neděle začala představením pro děti. **Akademie umění a kultury v Třešti** připravila klasickou pohádku **O perníkové chaloupce** v osobité dramatizaci od Vlastimila Pešky. Sympatický kolektiv seniorů dokáže až překvapivě energicky interpretovat jeho text. K tomu mu dobře slouží scéna z mobilních paravánů a práce s jevištním znakem. Zvládá i písničky, kterých není nikdy u Pešky dost, ale tady už hercům občas dech dojde. A také by stálo za zamyšlení, jestli princip pohádky „jen jako“ není jen berlička, za kterou se schová absence nějakého smysuplného poslání.

Nedělní odpoledne patřilo souboru **Bezchibi** z Brtnice. Sehrál vlastní situační komedii **Nájemníci** z pera Michala Lurie. Tématem bylo zneužívání sociálních dávek. Soubor si dobře poradil s tímto obtížným žánrem, herečky i herci ho evidentně umí. A i když není až do konce vše v logice příběhu a daných okolnostech v pořádku, diváci se baví výtečně, neboť s přibývajícím časem komedie graduje až k artistním číslům.

Příběh o chlapci s Aspergerovým syndromem je text, který pro domácí **Divadelní soubor Karla Čapka** připravili podle knižní předlohy Marka Haddona členové souboru Dana Obrdlíková a Roman Mikeš. Roman pak navrhl scénu a chopil se i režie. Dana pak úspěšně vystoupila v roli paní Alexandrové. A rovnou musíme konstatovat, že vznikla kvalitní inscenace, která má ambice nejen pobavit, ale především upozornit, že hlavním zákonem, kterého bychom se měli jako lidi vždy držet, je mravní zákon přímo v nás. Inscenace **Jmenuji se Christopher** není zcela bez chyb, ale pokora, s jakou se ve všech složkách díla pracuje, je ocenění hodná.

V pondělí jsme viděli dvě inscenace. Nejprve nesoutěžně jsme byli svědky vystoupení **DS Třešťáci**, který působí při ZŠ Třešť. Okolo šedesáti dětí nám předvedlo vlastní adaptaci televizní pohádky **Čertovská babička**. Už samotné zorganizování si zaslouží pochvalu, ale i divadelní parametry představení byly na slušné úrovni, odpovídající věku interpretů.

Soutěžně pak večer vystoupil soubor **Zmatkaři** z Dobronína s inscenací hry Laurenta Ruquiera **Uděláte mi to znova?** v režii hostujícího Petra Soumara. Viděli jsme hodně dobrou konverzачku, kdy interpreti skvostně ovládli jednání slovem a publikum neustále bavili přesně vystavěnými akcemi a pointami. Škoda jen, že hru s lechtivým námětem z prostředí plastické chirurgie pojali jen k pobavení diváků. Nevšimli si, že hra může mít i docela sympatické poslání ve sdělení myšlenky, v čem asi spočívá pravá krása člověka.

ZUŠ Třešť se také představila se svojí tvorbou. V úterý dopoledne jsme viděli nejdříve inscenaci **Pipi Dlouhá punčocha** v podání mladší skupiny dětí a vzápětí ti starší předvedli text Anne Blankmannové **Černobylské dívky**. V obou případech se jednalo o kvalitní „zuškovou“ práci, kdy cílem není jen samotné představení, ale hlavně proces tvorby, jeho východiska a získání zkušeností s herectvím. Vrstevníci v publiku se jim odvděčili velkým potleskem.

Past na myši slavné autorky detektivních románů Agathy Christie patří k jejím nejhranějším hrám. Zkušený a přehlídkami zocelený soubor **Stodola Sivice** ji nastudoval v režii Kláry Havránkové. Inscenaci jsme zhlédli v úterý večer. Byla to dobře sehraná detektivka, která měla téměř vše, co jakoukoli dobrou detektivku zdobí. Napětí, atmosféru i překvapení. Rezervy má inscenace ve sjednocení hereckého stylu.

Ve středu odpoledne zavítal na prkna Kulturního domu Třešť **DS Jindřicha Honzla** z Humpolce. Soubor přivezl svoji nejnovější inscenaci komediální hry Jiřího Růžičky **Domácí karanténa**. Bohužel, tentokrát nedošlo k divadelnímu zázraku, neboť soubor zvolil nekvalitní dramatický text a nijak ho nevyložil. Možná, kdyby text pojal jako kabaretní sled čísel s písničkami, potom by inscenace mohla být zajímavější. Ale to je jen kdyby.

Boum, boum Pierre! je hra ve stylu starofrancouzské frašky, kterou napsala Gabriela Nogová. **DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť** se podařilo s touto fraškou nastudovat velmi pěkné představení o pověřivosti a „másle na hlavě“ každého z nás. Inscenace je to stylově čistá s velmi

dobrymi hereckými výkony. Připomínky více méně mířily k drobnostem technického rázu. Až bude mít inscenace více repríz, určitě získá na větší dokonalosti.

Další komediální text **Zkrat** na přehlídku přivezlo **Divadlo Na hlavu** z Olbramovic. Velmi sympatický a pro divadlo nadšený kolektiv hrál ve čtvrtek odpoledne. Autorem Zkratu je Sylvain Meyniac. Bohužel, opět musíme konstatovat, že se nejedná o dobrý scénář. A ani souboru se nepodařilo nelogičnosti předlohy překonat, neboť se zatím potýkal se začátečnickými chybami či obyčejným nedozkoušením.

Večerní představení Confortésova **Maratónu**, slavné hry z osmdesátých let minulého století, jsme viděli z pera **DS Domino** z Pelhřimova. A byl to hodně dobrý zážitek. Soubor v čele s režisérkou Jitkou Váchovou si byl vědom metaforického přesahu hry jako jistého obrazu lidského života, zprostředkovaného mužskou trojicí běžců maratónského závodu. A také měl pro tento nelehký úkol vhodné a herecky zkušené obsazení. Připomínky směřovaly k dramaturgii, hlavně pak k tomu, že je možná škoda některých škrťů.

Pravdivý příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem autora Ludvíka Aškenazyho nastudoval **DS Na Štaci** z Němčic nad Hanou. Soubor nám tento příběh zahrál v pátek odpoledne. V prvé řadě nás uchvátila velmi propracovaná scéna a kostýmy navozující dobu počátku dvacátého století. Samotná inscenace vykazuje stejně jako scéna pečlivou přípravu, jen některé postavy jsou hrány příliš jednostrunně, potřebovaly by hlubší dramaturgicko-režijní rozbor pro své jednání.

Posledním představením letošní přehlídky se stala slavná hra Karla Čapka **Věc Makropulos**. Nazkoušel ji domácí třeštský **DS Karla Čapka** v úpravě a režii Vladimíra Mátle a nazval ji **#Macropulos**. Úprava režiséra přenáší děj do současnosti, aby ukázala, že svět se sice mění, ale člověk ne. Jistě ambiciózní záměr, bohužel, zatím narazil na limity začínajících herců.

Přehlídka skončila, maratón sedmnácti inscenací je zakončen závěrečným galavečerem, při kterém budou vyhlášeny nominace a doporučení na národní přehlídky. A protože v obou kategoriích směřujících na Piknik Volyně a Krakonošův divadelní podzim bylo dosaženo potřebného počtu soutěžních inscenací, mohla přehlídka nejen doporučovat, ale i nominovat. Vyhlášení výsledků letošního ročníku proběhne za účasti zástupců divadelních souborů a příznivců ochotnického divadla, přítomni jsou i představitelé města. Tato milá tečka za přehlídkou se nese v duchu radosti z divadelní tvorby a z toho, že jsme si o představeních mohli povídat věcně, přátelsky, bez negativních emocí. A za to děkujeme všem lidem, kteří přiložili ruku pro zdárný průběh 61. Třeštského divadelního jara. Ať žije 62. ročník.

**Za lektorský sbor
Jaroslav Kodeš**

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

**PRAVDIVÝ PŘÍBĚH ANTONIE PAŘÍZKOVÉ,
LEHKÉ HOLKY S DOBRÝM SRDCEM / Divadelní soubor Na štaci**

Pravdivý příběh o tom, jak všichni s výjimkou Antonie Pařízkové především lžou

Ludvík Aškenazy dramaticky přepracoval novellu „zuřivého reportéra“ Egona Erwina Kische nazvanou Nanebevstoupení Tonky Šibenice. Kisch v ní staví starou vysloužilou prostitutku Tonku před Poslední soud, kde dostane od Pánaboha milost a vstoupí do království nebeského. Tonka je u něj obětí poměrů, ve kterých dívky z venkova nastupují do služby v nóbl rodinách, a když pán domu nebo mladý pán místo do vlastní ložni-

ce zapadne do pokoje pro služku, dostane služebná vyhazov a může jít buď k anděličkářce, nebo do bordelu. Případně obojí. Jakýpak je to hřích, když holka nemá jinou možnost?

Ludvík Aškenazy začíná svůj příběh v lepším nevěstinci Diamant, odkud venkovské negramotné děvče Antonie Pařízková s pomocí vysloužilé prostitutky Blaženy píše dopis mamince.

Atmosféra Aškenazyho hry by se dala připodobnit k impresionistickému obrazu: každá postava se skládá z množství malých plošek, z osobních cílů i strachů. Nikdo v celé hře není morálně čistý, každý sleduje co nejsnazší vyřízení svých zájmů. Kuno si přece Tonku nikdy nevezme, Flixner drží požadavkem odsouzenice Prokúpká v šachu majitelku nevěstince, ta se chodí pokrytecky producírovat do kostela, bachař ve vězení ukradne odsouzenici zákusek z poslední večeře a stará děvka Blažena, od které Tonka svou soucitností odvrátí hrůzný úkol poskytnout potěšení vrahovi několika žen, ji okamžitě po tom, co se to stane, zneuctí před celým nevěstincem, a dokonce i v dopise před její venkovskou matkou. Jediný, kdo má pro Tonku pochopení, je barový klavírista, který vyklouzne ze situace tím, že spáchá sebevraždu.

Zahrát třpyt mnoha drobných plošek každé postavy je úkol vyžadující herecké mistrovství. V této komedii herec v charakteristice postavy nevystačí s jedním hereckým znakem. Ale právě to se, bohužel, v inscenaci souboru Na štaci z Němčic nad Hanou děje: představitel hraběte

Kuna hraje po celou dobu především opilost, představitelka Blaženy v prvním dějství především kvílí, madam je přísná a vězeňský dozorce hlavně křičí. Tím se ovšem atmosféra téhle zvláštní hry zjedno-

Ohlasy z foyer

- ★ Bezvadně se jim povedla přestavba nevěstince na kriminál.
- ★ Bylo to pěkné a bezvadná scéna!
- ★ Ty slečny v nevěstinci byly všechny úžasné.
- ★ Hodně zajímavá tam byla ta dobová mluva. Dokreslila atmosféru.
- ★ Ten výstřel mě docela vylekal. Byla to pěkná šlupka.

dušuje, ze secesního výjevu jako od Marolda nebo Švabinského se stává realistický obrázek. A v něm zanikne i skutečnost, že Antonie Pařízková je opravdu holka s dobrým srdcem, která podle svého morálního zákona nedělá nic špatného.

Uznání si zaslouží návrh i realizace výpravy: interiér nevěstince Diamant je dostatečně, ale ne moc, nóbl, přestavba na vězení je vtipná a funkční. Místo uprostřed nahoře, které je ve vězeňské scéně popravištěm, je i cestou, po níž jde Tonka v doprovodu už mrtvého skladatele Anděla snad do nebe. Inscenaci by prospěla větší přítomnost skladatele na scéně a u většiny postav ne tak přímočaré herectví. Každopádně je však na celém díle patrná promyšlená práce na režijní koncepci (do níž patří i scénografie) a energický herecký vklad.

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

#MACROPULOS / Divadelní soubor Karla Čapka

Na začátku inscenace vidíme uspořádání jako v krematoriu: na jedné straně černou, na druhé bílou látkou potažená křesla, ve středu cosi jako katafalk. Zní varhanní hudba: znamená to snad, že tvůrci inscenace budou příběh vyprávět od konce, od pohřbu Eliny Makropulos, ženy alias dalších mnoha jmen, která (ale vždy s iniciálami EM) používala během svého několik století dlouhého života? To by bylo zajímavé, ale nejspíš tomu tak není, protože takto připravenou scénu začnou divadelníci používat jako advokátní kancelář, divadelní šatnu a nakonec opět kancelář, kde se odehrává improvizovaný soudní proces s titulní postavou.

Každá postava, když přijde na scénu, vyfotí mobilem publikum (nebo sama sebe, to jsem nerozeznala). Tento akt, tak dobře známý ze současného ka-

Ohlasy z foyer

- ★ Dlouho mi trvalo, než jsem se zorientoval v těch postavách.
- ★ Trošičku mě to nudilo.
- ★ Za mě byly některé ty přestavby zbytečně dlouhé.
- ★ Hercům bylo místy špatně rozumět.
- ★ Scéna, jak se Janek zastřelí, byla naprosto úžasná.

ždodenního života, předznamenává, že mobilní komunikace a všemožné sociální sítě budou hrát v příběhu roli.

Kdyby se Karel Čapek ve své době s fenoménem sociálních sítí setkal, bezpochyby by ho zaujal, vždyť technické vymoženosti ve svém díle uplatňoval a jejich účinky filozoficky domýšlel. Ale v případě Věci Makropulos mu o využití či zneužití převratného vynálezu (jako v RUR nebo Krakatitu či Továrně na absolutno) nejde. Oč ve hře jde, je nesmrtelnost, a její titulní postavě jde o to, aby získala starou formuli, recept na elixír mládí, který vyrobil její otec kdysi pro císaře Rudolfa II. Tento dějový moment umožní postavám pronášet obdiv k mládí a krásě Emilie Marty, ale také pochybnosti o tom, zda je ta krása pravá, když z ní jde strach. Především však připravuje děj na vrcholný monolog hrdinky, v němž zazní otázky po smyslu uměle prodlouženého života, o schopnosti člověka ho naplnit, když z něj vymaže proces stárnutí, a nakonec i o strachu ze smrti dokonce v situaci, když život už žádný smysl nemá.

Skutečnost, že do děje vstupují momenty manipulace na sociálních sítích, je vnější aktualizací, která je možná, ale do podstaty Čapkova dramatu nezasahuje. To, co na „věci“ Makropulos dramatika zajímá, je, jak už řečeno, otázka smyslu lidského života v případě, že se uměle vzepře přirozenosti stárnutí a smrti. Otočit optiku čtení hry tak zásadně, aby se úplně změnilo její téma, se nepodařilo, a obávám se, že u hry, napsané tak klasickou dramatickou technikou, jako je Věc Makropulos, se to ani podařit nemůže.

Režijní koncepce klade hercům úkoly, které jsou těžko splnitelné, přece jenom každá postava jde v Čapkově hře zřetelně za svým cílem (někomu jde o majetek, někomu o kariéru, o lásku, o lepší svět), ale motivace se v tom internetovém strnutí ztrácejí a jednání, pokud vůbec nezmizí, se stane nesrozumitelným.

Přes všechny výhrady jsme pokus třeštského Divadelního souboru Karla Čapka o aktuální interpretaci klasického textu ocenili jako projev odvahy pustit se do neznáma. Režisérovi se podařilo herce pro tuto cestu získat. Pokud se podaří jevištní jednání zvýraznit, zpřesnit a konkrétněji motivovat, bude se lépe dařit i zvolenému pojetí.

Divácká anketa: představení pro dospělé

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	Lijavec	104	7	0
2	Nájemníci	61	2	0
3	Jmenuji se Christopher	145	4	2
4	Maratón	53	18	1
5	Pravdivý příběh A. Pořízkové, lehké holky...	25	7	0
6	Uděláte mi to znova?	157	8	0
7	Modelka XXL	105	9	1
8	Boum, boum Pierre!	118	28	2
9	Past na myši	67	17	3
10	#Macropulos	75	17	8
11	Zkrat	6	12	7
12	Domácí karanténa	17	12	2
13	Mužkaření	13	30	11

Divácká anketa: představení pro děti

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	O perníkové chaloupce aneb jenom jako!	88	5	2
2	Čertovská babička	96	13	0
3	Černobylské dívky	18	3	0
4	Pipi Dlouhá punčocha	26	3	2

Návštěvnost TDJ 2024

pořadí	hra	návštěvnost
1	Uděláte mi to znova?	233
2	Boum, boum Pierre!	191
3	Jmenuji se Christopher	187
4	Čertovská babička	171
5	Pipi Dlouhá punčocha	163
6	Modelka XXL	157
7	#Macropulos	154
8	Černobylské dívky	146
9	Lijavec	131
10	Mužkaření	127
11	O perníkové chaloupce aneb jenom jako!	110
12	Past na myši	110
13	Nájemníci	79
14	Maratón	77
15	Domácí karanténa	58
16	Pravdivý příběh A. Pařízkové, lehké holky...	36
17	Zkrat	32
Celkem		2162

Pozn.: Výsledné pořadí v divácké anketě bere v potaz i počet návštěvníků představení, viz následující tabulka.

OKEM pořadatele:

TAK UŽ JDEME DO FINÁLE a za všechno vážně dík!

Přehlídka ochotnického divadla Třeštské divadelní jaro je fenoménem. Jednak patří k těm nejstarším, a jednak je to i díky její neopakovatelné atmosféře, která u nás panuje. Co je ovšem nejobdivuhodnější, je návštěvnost. I ta letošní překročila magickou hranici dvou tisíců diváků. Není výjimkou, že se na soutěžních přehlídkách hraje jenom pro porotu. To u nás neznáme.

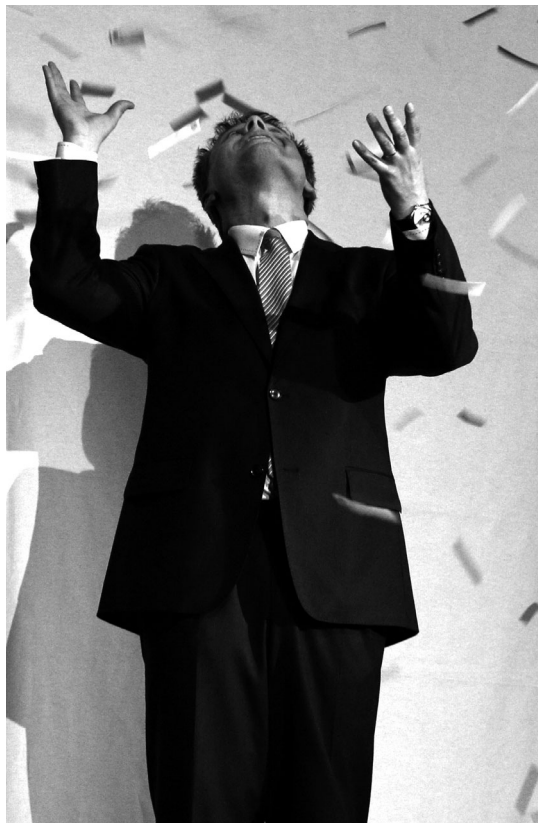
Je za námi sedmáct představení. Většina z nich bojovala o postup na některou z národních přehlídek. Komu se zadařilo, a zda vůbec, se dozvíme během dnešního večera. Třeštské ochotníci zařadili do programu rovnou sedm inscenací. To tady dlouho, možná vůbec, nebylo. O to víc bude napínavější, zda se některému ze souborů podaří získat ocenění.

Dnes uzavíráme 61. ročník. Po loňském jubilejním, který nás všechny stál nemálo sil, jsme trochu zvolnili. To ovšem neznamená, že jsme něco ošídili. Vůbec ne. Jen začínáme klidněji. Ale nebojte se. Čím víc se budeme blížit k té nule za sedmičkou, tím víc to bude během festivalu poznat.

Každý rok hledám ta správná slova, jak výstižně naši přehlídku pojmenovat, ale nedaří se mi to. Je to intenzivních devět dnů, kdy skoro nejsme doma a žijeme jenom divadlem. Třetí den to na nás pozoruje i běžný divák, když ho na ranním představení vítáme slovy „Dobrý večer“. Bývá i huň. Po pár hodinách spánku denně to prostě občas v té hlavě necvakne. Přesto je to úžasný čas.

Festival je takové velké puzzle. Jakmile jeden dílek vypadne, už to není ono. Jsem ráda, že nám snad všechno klapalo. Jedním z dílků je lektorský sbor. I díky paní Aleně Zemančíkové, panu Jaroslavu Kodešovi a panu Ladislavu Valešovi jsme bezproblémově propluli celou přehlídkou. Dalším dílkem jsou třeštské ochotníci. I jim patří naše poděkování za pomoc s organizací a za pohodu, která nás provázela. Velké dík patří všem divákům, kteří našemu divadlu zacho-

- ★ **Lektorský sbor:** Alena Zemančíková, Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš
- ★ **Dramaturgie a realizace úvodního a závěrečného večera:** Vláďa Altán Mátl
- ★ **Pomoc s organizací:** DS Karla Čapka Třešť, DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť
- ★ **Fotograf:** Martin Čáp
- ★ **Grafické práce:** Honza Morkus
- ★ **OKO:** redaktorka – Iva Křížová, sazba – Míša Padrtová
- ★ **Facebook TDJ:** Vláďa Altán Mátl
- ★ **Ceny:** Atelier Kasalý
- ★ **Výzdoba:** Jana Mácová, svatební a dekorační služby
- ★ **Obsluha baru:** Zuzka Mácová a Liduška Burdová

vávali po celou dobu přehlídky věrnost. Vždyť právě pro jejich potlesk k nám přijeli ochotníci z různých koutů republiky. I jim velké poděkování a obdiv. Snad si od nás odvezli i pár užitečných rad a inspiraci. Nejen naše porota, ale i fotograf Martin Čáp viděl všechna letošní představení. Díky za krásné fotky. Kromě OKA je najdete na našem webu a facebooku. Dovolte mi poděkovat celému organizačnímu týmu – Marušce Korešové, Láďovi Nešporovi, Hanče Čechákové, Ivče Křížové, Pavlu Hájkovi. Dále všem, kteří se jakkoliv zapojili do příprav, přestaveb nebo samotné organizace.

Nesmím zapomenout na partnery a sponzory. Velmi si vážíme jejich podpory.

A nakonec speciální poděkování Vláďovi Mátlovi. On ví, my víme a moc za všechno děkujeme.

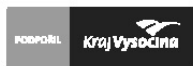
Díků není nikdy dost. A v případě takového velkého sousta, jako je náš festival, se šetřit nemůže.

**Za pořadatele Romana Šťastná
odbor kultury a propagace
Městského úřadu Třešť**

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2024

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

